

Autoschade Leo Brans in Erp

'Het gaat bij ons niet altijd over autoschades'

'Jongen weet waar je aan begint.' Vader Leo en moeder Karin Brans hebben het vaak gezegd tegen zoon Ab toen die bekend maakte het bedrijf in te willen. Want de autoschade is een mooie, maar ook stressvolle business. Leo en Karin weten waar ze over praten: begonnen in een schuur met het uitdeuken van auto's bouwden zij Autoschade Leo Brans in Erp uit tot een begrip in de wereld van autoreparaties. Zoon Ab doet nu binnen het bedrijf van zijn ouders ervaring op om over een paar jaar de zaak over te nemen.

Bijna dertig jaar (10 april 1979) geleden begon Leo in een schuur-tje met het uitdeuken van auto's, een van zijn hobby's. Karin, ben jij ook altijd 'in de auto's' geweest?

Karin: "Eigenlijk niet. Leo verhuisde in 1983 naar Hoogven, ik werkte bij de burens en zo leerden we elkaar kennen. In 1985 zijn we getrouwd."

Leo, lachend: "En ik had toch ook iemand voor de administratie nodig."

Karin: "Eerst deed ik naast mijn baan, in de avonden de administratie voor Leo. Toen de kinderen er waren, ben ik gestopt met werken bij dat andere bedrijf en fulltime hier in het bedrijf gaan werken."

Hoe zijn de taken verdeeld?

Leo: "Da's duidelijk, ik doe het technische, Karin het commerciële gedeelte. De praktijk is voor mij, de wetgeving en contacten met dealers en verzekeraars voor Karin. En geloof me, er zijn door de jaren heen wat wetten en regels bij gekomen. Karin weet precies hoe en wat."

Karin: "Soms botst dat wel eens. Maar we komen er altijd uit. Dat komt omdat we respect hebben voor elkaars mening. We zijn op ons gebied allebei doordrammers, dat komt het bedrijf ten goede."

Altijd privé en de zaak goed kunnen scheiden?

Karin, lachend: "Ja maar dat moet ook wel. Je kunt niet tijdens het avondeten blijven doorgaan over een schadegeval. Hoewel we dat allebei wel hebben moeten leren."

Autoschade Leo Brans is uitgegroeid tot een gerenommeerd all-round schadebedrijf, vooral in het hogere segment. Hoe verklaren jullie die groei?

Leo: "Innovatief blijven, in en met alles. Vroeger was een auto van blik, vandaag de dag is deze door alle elektronica en de verscheidenheid in staalsoorten veel ingewikkelder. De techniek blijft zich ontwikkelen. Daar zit de uitdaging ook, daarin moet je mee. Wij leggen de lat hoog, de mensen zien dat uiteindelijk aan de manier waarop hun auto gerepareerd is."

Er zijn achttien medewerkers. Hoe belangrijk is een goede sfeer?

Karin: "Dat is de basis. Vooral ook omdat je bij een autoschadebedrijf vaak te maken krijgt met mensen die erg emotioneel

zijn, logisch want een auto is voor veel mensen emotie.”

Leo: “Dan moeten wij als directie en medewerkers rustig blijven. Daarnaast is een goed team van enorm belang. Het moet klikken en dat doet het hier. Ik wil ook niet doorgroeien, nu is het goed.”

Karin: “Wij proberen de beste omstandigheden te creëren. Dat kan in kleine dingen zitten, een keer Chinees halen als er overgewerkt moet worden en de mogelijkheid geven mensen cursussen te laten volgen.”

Leo: “En het loont, de Arbeidsinspectie gaf ons een 9. Enkel en alleen omdat ze geen 10 wilden geven.”

Ab, ook jij bent hier dagelijks te vinden. Het is de bedoeling dat jij later de zaak overneemt. Wat doe je nu?

Ab: “Van alles. Dat is ook wat mijn ouders willen: ik moet de zaak door en door kennen. Het is me met de paplepel ingegoten, dat klopt. Als twaalfjarige deed ik hier al opruimklusjes. Maar ik was geen echte autojongen of zo. Ik ga niet uit mijn dak als ik een mooie Ferrari zie, ik denk alleen ‘hoe los ik de schade op?’. Ik wil een auto maken. Zo ben ik door de jaren heen gaan denken.”

Leo: “Maar hij is geen zoontje van de baas. Daar heb ik zo’n enorme hekel aan. Sterker nog, ik denk dat hij zich extra moet bewijzen.”

Heb je het nooit als vervelend ervaren dat je ouders vaak met de zaak bezig waren?

Ab: “Nee nooit, maar daar zorgden ze ook wel voor. Iedere ochtend kwam papa thuis ontbijten en ’s avonds werd er gezamenlijk gegeten. Het gaat ook niet altijd over het werk, ja soms, maar dan roept mijn zus Bo (21 jaar, volgt opleiding Hotelmanagement, red.) ons wel een halt toe.”

Karin: “Dat vonden én vinden we nog steeds belangrijk, ook buiten het werk doen we als familie veel samen.”

Toen Ab besloot verder te willen in de zaak, hoe was de reactie?

Leo: “Tja, wij stonden niet te springen. Het is een moeilijke markt met veel beweging. Karin en ik hebben gepioneerd, met vallen en opstaan dit bedrijf opgebouwd. Ab moet een topbedrijf in stand zien te houden. Dat is een zware taak.”

Karin: “Hij zal, zoals ze hier zeggen, af en toe gruwelijk de bol stoten.”

Leo: “Hij wil per se. Daarom heb ik gezegd ‘Kom hier werken, maar dan moet je weten waar je over praat’. Vandaar dat ik hem alles laat doen.”

Wanneer doen jullie een stapje terug en wordt Ab de opvolger?

Leo: “Dat duurt nog wel enkele jaren, wij willen dat hij alle aspecten van het vak onder de knie krijgt. En dan nog zal de vraag rijzen is hij er wel geschikt voor? Die vraag komt geheel een keer aan de orde. Nu zit hij in een leerproces en hij is heel enthousiast. Ik hoop dat Karin en ik dan in staat zijn van ons eigen kind te zeggen of hij wel of niet geschikt is voor de opvolging.”

Leo Brans

Geboorteplaats: Erp

Leeftijd: 54 jaar

Hobby's: motorrijden, motor -en autosport, erop uit met gezin, paardensport.

Opleiding: Its metaal, daarna autotechniek en alle benodigde opleidingen/cursussen

Quote: ‘Ik ben de stille kracht, Karin en Ab zijn veel extravert.’

Karin Brans

Geboorteplaats: Erp

Leeftijd: 46 jaar

Hobby's: motorrijden, lezen, wandelen, paardensport en vooral gezelligheid.

Opleiding: mavo, havo, praktijkdiploma boekhouden, diverse branche-gerelateerde opleidingen

Quote: ‘Wij zijn allemaal bourgondische types, we houden van het goede leven.’

Ab Brans

Geboorteplaats: Erp

Leeftijd: 19 jaar

Hobby's: paardensport (springt zelf in klasse Z), muziek, uitgaan, motorrijden.

Opleiding: vmbo g-plus. havo, voc- en roc-opleidingen voor autospuiter, autoschadehersteller. Nu deeltijd managementopleiding schadebranche.

Quote: ‘Ons pap en mam hebben echt hart voor de zaak, daarom hebben ze het zo ver geschopt.’